

příčině právní posouzení strany nerozhodné. V druhém případě však by šlo o změnu žaloby, protože by nešlo již jen o právní posouzení, nýbrž o zcela odlišný skutkový podklad pro nárok nově — třebaš jen in eventum — uplatněný. Za tohoto stavu věci jest nutno, aby použitím ustanovení § 182 c. ř. s. tato nejasnost byla odstraněna. Teprve pak bude lze posouditi, zda jde o změnu žaloby, a, pakli ano, zda by připuštění změny přivedilo značné stížení nebo průtah jednání, kteroužto otázku bude — nastane-li toho potřeba — po doplnění na novém podkladu znovu prozkoumati.

Čís. 12015.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Bylo-li v prospektu upozorňujícím na příležitost inserovati v časopise A. uvedeno, že časopis ten v době, kdy časopis B. byl úředně zastaven, byl dodáván odběratelům zastaveného časopisu a že od té doby jest silně rozšířen a zejména v určitých kruzích oblíben, — jde jen o údaj, od kdy jest časopis rozšířen a oblíben, neměla tím však býti naznačena jakákoliv jiná spojitost nynějšího časopisu A. s časopisem B., jež by mohla býti tomuto na úkor nebo na újmu, nýbrž jde jen o dovolenou reklamu.

(Rozh. ze dne 21. října 1932, Rv I 584/31.)

Nakladatelství novinářské Wolf v Žatci rozesílalo prospekty, ve kterých byla tato věta: »Deutsche Morgenzeitung, ein Überlandblatt, das 1919, als die Bohemia behördlich eingestellt war, 4 Monate lang als Ersatzblatt an die Bohemiaabonnenten geliefert wurde und seit jener Zeit im deutschen Gebiete der Republik stark verbreitet und namentlich in Handel- und Gewerbekreisen stark beliebt ist«. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se »Rota« akc. spol. pro novinářství a knihtiskařství, dříve »Deutsche Zeitungsaktiengesellschaft« v Praze na Ludvíku Wolfovi, majiteli novinářského nakladatelství Wolf v Žatci, by bylo uznáno právem, že žalovaný jako vlastník novinářského nakladatelství »Wolf« jest povinen, v prospektech vedlejší větu »... das 1919, als die Bohemia behördlich eingestellt war, 4 Monate lang als Ersatzblatt an die Bohemiaabonnenten geliefert wurde und seit jener Zeit im deutschen Gebiete der Republik stark verbreitet und namentlich in Handel- und Gewerbekreisen beliebt ist...« vynechatí a rozšiřování tohoto prospektu, ve kterém tato věta jest obsažena, zanechatí. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

V jednání žalované strany nelze shledati skutkovou povahu nekalé soutěže, a to ani podle § 1, ani podle § 2 zákona o nek. sout. Zákon má v těchto předpisech na mysli jen jednání způsobilé poškoditi soutěžitele neb údaje způsobilé zjednati podniku přednost na úkor jiných soutě-

žitelů. Prospekt k žalobě přiložený upozorňuje na příležitost inserovati v deseti časopisech tam jmenovaných. Ke jménu každého časopisu připojeno jest vyličení jevící se jako reklama a poukazující především na jeho oblíbenost nebo rozšíření. K jménu prvního časopisu tam jmenovaného (Deutsche Morgenzeitung) přidána jest pozastavená věta. V prospektu praví se dále, že tyto listy (t. j. oněch deset časopisů) mají úhrnný náklad před 60.000 výtisků zaručený státní tiskárnou v Žatci každému inserentu, slibují se předplatitelům výhody a vyzývá se k inserování. Podle skutkového přednesu žalující strany poslán byl tento prospekt jakési paní, jejíž jméno bylo uvedeno v insertu uveřejněném v časopise Bohemia. Že tato paní byla předplatitelkou tohoto časopisu, anebo že prospekt ten byl zaslán, anebo se zasílá skutečně předplatitelům časopisu Bohemia, nebylo tvrzeno. Mohlo tedy jíti jen o upozornění inserenta časopisu Bohemia na příležitost k inserci v dalších deseti listech. Žalobní nárok uplatněn jest z důvodu vytčeného v žalobě: Žalovaný rozesílá prospekty, v nichž jest pozastavená věta, tím vzbuzuje u adresátů dojem, že časopis vydávaný žalovaným je v jakési spojitosti s časopisem Bohemia, jako kdyby směr (tendence) obou byl týž. Že si žalovaný jako vydavatel oněch časopisů chtěl touto větou, a vychvalováním připojeným ke jménům všech ostatních časopisů uvedených v prospektu, a rozesíláním prospektů zjednatí přednost při soutěži, o tom není pochybnosti, neboť to jest účelem každé reklamy. Šlo mu zajisté o získání předplatitelů (slova: bieten wir unseren Abonnenten), ne jen inserentů. O to jde však zajisté vydavateli každého časopisu. Denní zkušenost učí, že se rozesílají nejen prospekty, nýbrž i ukázková čísla časopisů a že se v nich poukazuje hlavně k výhodám inserce. Ovšem nesmí se tak dít na úkor jiných soutěžitelů, aniž smí jíti o rozpor s dobrými mravy soutěže. V pozastavené větě upozorňuje se na to, že jeden z deseti listů jmenovaných v prospektu, t. j. list Deutsche Morgenzeitung byl v roce 1919 po čtyři měsíce dodáván jako náhradní list předplatitelům Bohemie a že jest od toho času v německém území republiky rozšířen a v určitých kruzích oblíben. I u ostatních časopisů upozorňuje se hlavně na jejich veliké rozšíření a na jejich oblibu v určitých kruzích, zajisté jako na skutečnosti nejdůležitější pro inserci. Jest proto i v pozastavené větě klásti důraz jen na druhou větu, v níž se inserenti upozorňují na rozšíření a na oblibu jmenovaného listu, kdežto v první větě se jen praví, od kdy jest list ten tak rozšířen a oblíben. Jiné zmínky, než jak byla shora uvedena, v ní není o časopise Bohemia. Srovná-li se s tím přednes žalobkyně v žalobě, jakož i skutečnost doznaná v dovolání, že onen náhradní list vycházel skutečně pod jménem Deutsche Morgenzeitung und Handelsblatt (jak zní plné jméno listu jmenovaného v prospektu pod 1), že list ten vycházel v Žatci krátký čas ještě po zrušení zákazu Bohemie nákladem vydavatelství tohoto časopisu, lze uznati pozastavenou větu jen jako údaj, že list téhož jména vycházející v podniku žalovaného byl předplatitelům Bohemie dodáván po čtyři měsíce v roce 1919 jako náhradní list předplatitelům zastaveného časopisu Bohemia, a to údaj učiněný jako sdělení, od kdy jest onen list rozšířen a oblíben. Není nejmenšího důvodu pro názor, že údajem tím byla naznačena jakákoliv jiná spojitost nynějšího časopisu Deutsche Morgenzeitung s časopisem Bohemia, jež

by mohla býti tomuto na úkor nebo na újmu, že by šlo o list téže tendence, t. j. politické, tím méně, že by žalovaný chtěl odloučiti předplatitele časopisu Bohemia, rozesílaje prospekt s onou zmínkou osobám inserujícím v Bohemii. Žalovaný sám nezamlčuje v prospektu skutečnost, že náklad 60.000 výtisků zaručen jest státní tiskárnou, netají se tudíž skutečností rozhodnou zajisté i pro politický směr listů jmenovaných v prospektu. Nemá již proto význam zmínka o časopise Bohemia, vytýkající jen skutečnost omezenou na čtyři měsíce uplynulé před více než deseti lety, i když jde o podnik soutěžitelský, takže není třeba hleděti ani k tomu, že zmínka je v prospektu, jenž má sloužiti celkem deseti časopisům. Snaží-li se žalovaný rozesíláním prospektů získati si inserenty pro oněch deset časopisů a předplatitele pro některý z nich, tudíž i pro Deutsche Morgenzeitung, neděje se tak na újmu nebo na úkor žalující strany jako soutěžitele, aniž jest jednání žalovaného způsobilé poškoditi podnik žalující strany. I když v prospektu jest jmenován podnik ten, jde vždy jen o dovolenou reklamu, nelze však z toho dovoditi, co předpokládá žaloba, tak že není tu nekalé soutěže, pro kterou bylo žalováno.

Čís. 12016.

Advokátovi nelze vytýkati nedostatek zvláštní péle a pozornosti, podal-li podle výslovného příkazu strany exekuční návrh na vyklizení na základě mimosoudní výpovědi, nikoliv žalobu o vyklizení, obzvláště, když i soudy posuzovaly věc právně různě.

(Rozh. ze dne 21. října 1932, Rv I 1030/31.)

Žalovaná dala žalujícímu advokátu příkaz, by podal podle mimosoudní výpovědi u soudu návrh na povolení exekuce vyklizením prodejny firmy B. v domě žalované. Exekuce byla soudem první stolice povolena, rekursní soud exekuční návrh zamítl a nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalované. Proti žalobě advokáta na žalovanou o zaplacení palmáre namítla žalovaná, že žalobce měl podati žalobu na vrácení najatého předmětu, nikoliv návrh na povolení exekuce, jehož zamítnutím vzešla prý žalované nedozírná škoda. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Žalovaná odpírá zaplatiti zažalovanou pohledávku, jež je náhradou hotových výloh a odměnou za právní zastupování v různých právních věcech žalované s firmou B. z důvodu, že prý žalobce udělal chybu, že podav návrh na povolení exekuce místo žalobu, doznal prý svou chybu a výlohy za to neúčtoval. Později svou námitku konkrétněji formulovala tak, že proti žalobnímu nároku namítá započtením svou pohledávku za žalobcem z důvodu náhrady škody, jež jí prohranou věcí byla způsobena jednak v útratách, jež byla nucena B. zaplatiti, jednak v tom, že firma B. nadále mohla zůstati nájemnicí v jejím domě, čímž žalované bylo znemožněno, by krámu použila sama pro sebe pokud se týče pronajala jej výhodněji. Podle názoru odvolacího soudu nelze sice poměr mezi žalobcem a žalovanou podřaditi právně ustanovením občanského zákoníka o smlouvě o dílo, jak činí první soud, nýbrž ustanovením o smlouvě zmocňovací a